

การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรม
การเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย และความคิดเชิงบริหาร
ของเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย

Factors Related to Positive Parenting Behaviors and Executive Function
in Preschool-age Children, Chiang Rai Province

ณฐมน สีธิแก้ว¹ ศลิษา โกดีย์¹ เกศมณี มุลปานันท์¹ ขนิษฐา พิศจลลาด¹

นันทนา แรงสิงห์¹ อรณลิน สิงขรณ์¹ สุริยเดว ทรีปาตี²

Nathamon Seethikaew¹ Salisa Kodyee¹ Katemanee Moonpanane¹ Khanittha Pitchalard¹

Chuntana Reangsing¹ Onnalin Singkhorn¹ Suriyadeo Tripathi²

¹สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

²ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) จังหวัดกรุงเทพฯ

¹School of Nursing, Mae Fah Lung University, Chiangrai, Thailand

²Center for morality promotion (CMP) (Public Organization), Bangkok

Corresponding author; Email: Nathamon.sri@mfu.ac.th

Received: February 22, 2022 Revised: May 20, 2022 Accepted: June 24, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบหาความสัมพันธ์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวก ความคิดเชิงบริหาร และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวกต่อ พฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครอง และความคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของ เด็กปฐมวัยที่เข้ารับการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 155 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่าง แบบหลายขั้นตอน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป การสนับสนุนทางสังคม การรับรู้ประโยชน์ และแบบประเมิน พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกในระดับดี โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวก ได้แก่ ระดับการศึกษา การสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้ประโยชน์ในการเลี้ยง ดูเชิงบวก ($r=-.18, p<.05, r=.35, p<.01$ และ $r=.40, p<.01$ ตามลำดับ) การคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยมีคะแนน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการคิดเชิงบริหาร ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม และ การรับรู้ประโยชน์ ($r=.28, p<.01$ และ $r=.34, p<.01$ ตามลำดับ) จากผลการศึกษานี้บุคลากรทางด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้อง ในการส่งเสริมสุขภาพเด็ก ควรให้ความสำคัญต่อการเลี้ยงดูเชิงบวก และการส่งเสริมพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหาร

คำสำคัญ: ความคิดเชิงบริหาร; ผู้ปกครอง; เด็กปฐมวัย; การเลี้ยงดูเชิงบวก

Factors Related to Positive Parenting Behaviors and Executive Function in Preschool-age Children, Chiang Rai Province

Nathamon Seethikaew¹ Salisa Kodyee¹ Katemanee Moonpanane¹ Khanittha Pitchalard¹

Chuntana Reangsing¹ Onnalin Singkhorn¹ Suriyadeo Tripathi²

¹School of Nursing, Mae Fah Lung University, Chiangrai, Thailand

²Center for morality promotion (CMP) (Public Organization), Bangkok

Corresponding author; Email: Nathamon.sri@mfu.ac.th

Received: February 22, 2022 Revised: May 20, 2022 Accepted: June 24, 2022

Abstract

This descriptive correlational study aimed to examine positive parenting behaviors, executive functions, and the relationships among personal factors, social support, and perceived benefits of positive parenting on positive parenting behaviors and executive functions in preschool-age children. A multi-stage sampling technique was used to recruit 155 parents of children who attended a child development center under the local government. Data were collected using questionnaires on general information, social support, benefits of positive parenting, and the Positive Parenting Scale: Parent version. Descriptive statistics and Pearson correlation statistics were used to analyze the data. The results revealed that the parents displayed a positive parenting behavior at a high level. The factors that positively correlated with positive parenting behavior were education level, social support, and perceived benefits of positive parenting ($r=.18$, $p<.05$, $r=.35$, $p<.01$ and $r=.40$, $p<.01$, respectively). Executive function for preschool-age children displayed a moderate level. The factors that positively correlated with positive parenting were social support and perceived benefits of positive parenting ($r=.28$, $p<.01$ and $r=.34$, $p<.01$, respectively). Therefore, healthcare providers should pay more attention to promote positive parenting behavior and to develop executive function for preschool-age children.

Keywords: executive function; parents; preschool-age children; positive parenting

ความเป็นมาและความสำคัญ

เด็กปฐมวัย คือ เด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี ถือเป็นช่วงที่สำคัญที่สุดสำหรับการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะพัฒนาการด้านสมองมีพัฒนาการสูงถึงร้อยละ 80 เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ใหญ่¹⁻² โดยพบว่า พฤติกรรมการแสดงออกของเด็กวัยนี้สะท้อนถึงพัฒนาการของสมองและระบบประสาทที่ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาและสภาพแวดล้อมภายหลังคลอด เด็กวัยนี้ต้องการความรัก ความเอาใจใส่ และการดูแลอย่างใกล้ชิดเป็นพิเศษเพราะเป็นวัยทองของช่วงชีวิต³ ทั้งนี้ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีหน้าที่สำคัญในการอบรมเลี้ยงดู และจัดประสบการณ์ให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพ ผ่านการให้ความรัก ความเอาใจใส่ ส่งเสริมโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การเล่น ทดลอง ค้นพบตนเอง คิดแก้ไขปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์ เลือกตัดสินใจ ใช้ภาษา สื่อความหมาย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้ชีวิตในสังคมต่อไป⁴⁻⁵

การเลี้ยงดูเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลกระทบต่อตัวเด็กโดยตรง ส่งผลให้เด็กเกิดปัญหาทางด้านอารมณ์และพฤติกรรม ซึ่งการเลี้ยงดูของผู้ปกครอง มีความเกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย ได้แก่ จิตวิทยาของผู้ปกครอง ระดับเศรษฐฐานะ และความขัดแย้งระหว่างคู่สมรส⁶ จากการศึกษาพบว่า การเลี้ยงดูที่ขาดระเบียบวินัยหรือการเลี้ยงดูเชิงลบ บ่อยๆ บ่อยๆ ผู้ปกครองไม่ค่อยให้ความสนใจ เด็กที่เติบโตมาจะไม่ไว้วางใจผู้อื่น เก็บตัว เจ้าอารมณ์ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ไม่ค่อยดี^{2-3,5} นอกจากนี้ยังพบเด็กที่ถูกเลี้ยงดูเชิงลบมีความสัมพันธ์กับการเกิดปัญหาพฤติกรรมเพิ่มมากขึ้น เช่น เด็กจะเป็นคนก้าวร้าว ไม่เชื่อฟังกฎระเบียบ เห็นแก่ตัว และไม่ให้ความสำคัญกับความถูกหรือผิด⁶ ในทางกลับกันถ้าผู้ปกครองใช้การบังคับ หรือข่มขู่ หรือที่เรียกว่าการเลี้ยงดูแบบเผด็จการ จะทำให้เด็กเกิดความกลัวและขาดความนับถือผู้ปกครองได้⁷ อีกทั้งยังเป็นการขัดขวางการเรียนรู้ของเด็ก ทำให้เด็กขาดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง และส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมรุนแรงได้^{4,8}

การเลี้ยงดูเชิงบวก เป็นการเลี้ยงดูที่เข้าใจความเป็นธรรมชาติของเด็กแต่ละคน เคารพในการเป็นตัวตนของเด็ก ยอมรับลักษณะเฉพาะของเด็ก ให้คำแนะนำและให้กำลังใจแก่เด็ก โดยคาดหวังอย่างเหมาะสม ไม่กดดัน ชมเชยเมื่อเด็กทำได้ ให้กำลังใจเมื่อเด็กทำผิดพลาด⁴ รวมทั้งมุ่งเน้นให้เด็กช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุดและอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้กติกาเดียวกัน เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสมและเคารพกฎระเบียบในสังคม โดยเน้นพฤติกรรมที่เด็กจำเป็นต้องเรียนรู้ตามพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมของเด็กเป็นสำคัญ ซึ่งเป้าหมายสูงสุดของการสร้างวินัยเชิงบวก คือการพัฒนาให้เด็กเป็นคนที่มีความมั่นใจ และมีความเชื่อมั่นในตัวเอง^{3-4,8} การส่งเสริมการเลี้ยงดูเชิงบวกควรเริ่มตั้งแต่ในเด็กปฐมวัย โดยผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวต้องเป็นแบบอย่างในการมีระเบียบวินัยให้แก่เด็ก ใช้เหตุผลประกอบกับการใส่ใจในอารมณ์ของเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กร่วมวางกฎระเบียบของบ้าน และมีการสื่อสารให้เด็กและสมาชิกในครอบครัวรับทราบอย่างชัดเจน เพื่อให้ทุกคนในครอบครัวปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความสับสน และยังเป็นส่งเสริมความคิดเชิงบริหาร (executive function:EF) ของเด็กอีกทางหนึ่ง^{2-3,7-8}

ความคิดเชิงบริหาร เป็นความสามารถในการทำหน้าที่ของสมองของมนุษย์ในการควบคุมอารมณ์ ความคิด มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นลำดับขั้น รวมถึงการกระทำที่มีเป้าหมาย ทั้งนี้ความคิดเชิงบวกมีความสำคัญกับเด็ก โดยเฉพาะเด็กปฐมวัย เนื่องจากเป็นวัยที่สำคัญในการวางรากฐานของพัฒนาการมนุษย์ ทำให้เด็กประสบความสำเร็จในชีวิต จากการสำรวจความคิดเชิงบริหารในประเทศไทยในเด็กอายุ 2-6 ปี จำนวน 2,965 คน พบว่า เด็กไทยร้อยละ 28.32 มีความคิดเชิงบริหารต่ำกว่าเกณฑ์⁹ ซึ่งส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้และและเกิดปัญหาพฤติกรรมตามมา และยังพบว่าเด็กที่มีความคิดเชิงบริหารและความสามารถในการจัดการตนเองต่ำกว่าเด็กโตเป็นผู้ใหญ่ที่ใช้สารเสพติด ก้าวร้าว และตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร มีปัญหาสุขภาพ ได้แก่ โรคอ้วน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคระบบทางเดินหายใจ¹⁰⁻¹¹ ในทางตรงกันข้ามเด็กที่มีความคิดเชิงบริหารและการจัดการตนเองสูงจะเป็นเด็กที่มีการคิดอย่างมีเหตุผล สามารถแสดงออกในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม¹² ปัจจัยที่ทำให้การพัฒนาด้านความคิดเชิงบริหารในเด็กแต่ละช่วงวัยมีหลากหลายปัจจัย ได้แก่ การเลี้ยงดูที่เปลี่ยนไปตามกระแสสังคม สภาพแวดล้อม ผู้ปกครองหรือผู้เลี้ยงดูขาด

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดูแลเด็ก ได้แก่ ด้านโภชนาการ การส่งเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ และการจัดการเรื่องอารมณ์ โดยอาจส่งผลให้ผู้ปกครองเกิดการตอบสนองอย่างไม่เหมาะสม

แต่อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย และความคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยจึงทำให้ผู้วิจัยในฐานะพยาบาลที่ให้การดูแลสุขภาพเด็กมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยที่มีความสัมพันธ์กับต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวก และความคิดเชิงบริหารในจังหวัดเชียงราย ซึ่งการศึกษาดังนี้จะทำให้ทราบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย ความคิดเชิงบริหารของเด็กเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการส่งเสริมพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวก และพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

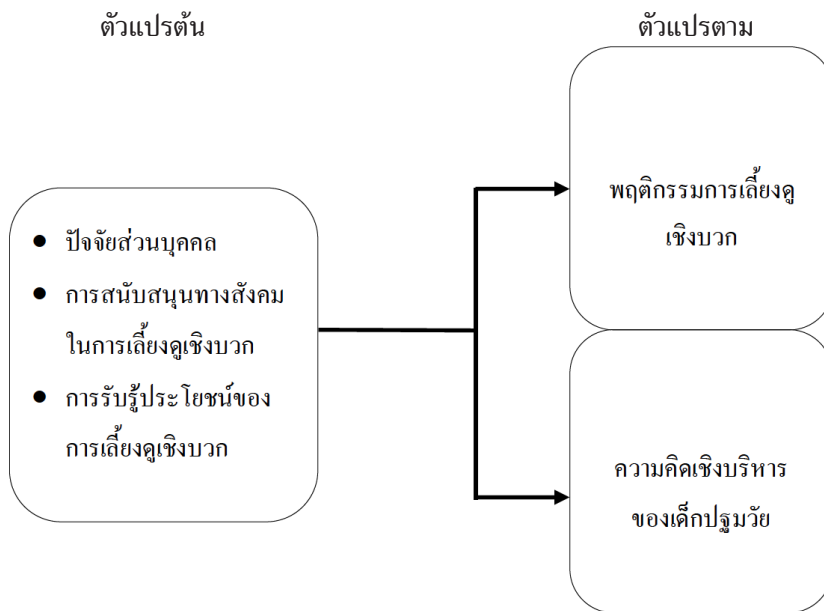
1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย และความคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย ในจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวกต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย และความคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคมในการเลี้ยงดูเชิงบวก และการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย และความคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ประยุกต์กรอบแนวคิดการเลี้ยงดูด้วยวินัยเชิงบวก (positive parenting) เป็นการเลี้ยงดูที่ช่วยให้เด็กรู้สึกว่ามีตัวตน สร้างความรู้สึกลปลอดภัย และสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว อีกทั้งช่วยฝึกฝนให้เด็กมีพฤติกรรมตามที่คาดหวังด้วยการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับธรรมชาติ การรับรู้ และการเรียนรู้ของเด็ก^{4,13-14} ร่วมกับการพัฒนาทักษะของสมองเพื่อจัดการชีวิตหรือความคิดเชิงบริหาร (executive function) เป็นการส่งเสริมพัฒนาการให้เด็กสามารถกำกับตนเองและจัดการกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ โดยในช่วงปฐมวัยถือเป็นวัยทองที่สมองส่วนหน้ามีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว สิ่งแวดล้อม การเลี้ยงดู และการอบรมสั่งสอนจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้กิ่งประสาทแตกแขนงจำนวนมาก ซึ่งเป็นกลไกที่ช่วยให้เด็กได้นำข้อมูลมาประมวลผล หากมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจะมีการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงประสาท ทำให้เด็กมีทักษะการคิดเชิงบริหารที่ช่วยให้เด็กสามารถกำกับตนเองไปสู่เป้าหมายได้อย่างเหมาะสม^{3,8}

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบหาความสัมพันธ์ (descriptive correlational research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ที่เข้ารับการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงราย

กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ได้แก่ 1) เป็นผู้ดูแลหลักของปฐมวัย เช่น บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย 2) อาศัยอยู่บ้านเดียวกันกับเด็กและให้การเลี้ยงดูเด็กอย่างน้อย 6 เดือน 3) มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และ 4) สามารถอ่าน เขียน และสื่อสารภาษาไทยได้

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีวิเคราะห์อำนาจการทดสอบ (power analysis) โดยใช้โปรแกรม G power โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ค่าอำนาจการทดสอบเท่ากับ .95 และความสัมพันธ์ของขนาดตัวแปรปานกลาง ($r=.3$) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 115 คน เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างสำหรับข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ร้อยละ 35 รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ 155 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มหลายขั้นตอน ได้แก่ 1) การสุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบไม่ใส่คืน จำนวน 3 อำเภอ 2) การสุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบไม่ใส่คืน จำนวน 3 แห่ง 3) การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยประสานงานกับคุณครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกมาคำนวณจำนวนตามสัดส่วนของเด็กปฐมวัยแต่ละแห่งและสุ่มอย่างง่ายแบบไม่ใส่คืนจนได้ตามสัดส่วนที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ความเกี่ยวข้องกับเด็ก ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

2. แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมในการเลี้ยงดูเชิงบวก ผู้วิจัยพัฒนามาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยการสนับสนุนทางสังคม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอารมณ์ ด้านการยอมรับและการเห็นคุณค่า ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านทรัพยากร สิ่งของ เงินทอง และแรงงาน รวมข้อคำถามทั้งหมด 12 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็น

ข้อความด้านบวกทั้งหมด ลักษณะคำตอบเป็นตัวเลือกให้ตอบ 5 ตัวเลือก (ไม่ได้รับเลยถึงได้รับมากที่สุด) คะแนนตั้งแต่ 0-4 คะแนน คะแนนรวมอยู่ในช่วง 0-48 คะแนน เกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับน้อย ปานกลาง และมาก

3. แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวก ผู้วิจัยพัฒนามาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยข้อความจำนวน 10 ข้อ โดยแบบสอบถามเป็นข้อความด้านบวกทั้งหมด ลักษณะคำตอบเป็นตัวเลือกให้ตอบ 4 ตัวเลือก (น้อยถึงมากที่สุด) คะแนนตั้งแต่ 0-3 คะแนน คะแนนรวมอยู่ในช่วง 0-30 คะแนน เกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับน้อย ปานกลาง และมาก

4. แบบสอบถามพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวก ฉบับผู้ปกครอง พัฒนาโดย ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ¹⁵ ใช้สำหรับประเมินทักษะการเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครอง ประกอบด้วยข้อความจำนวน 16 ข้อแบ่งออกเป็นทักษะการเลี้ยงดูเชิงบวก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสัมพันธภาพ การเคารพในตัวตนของเด็ก และการตั้งกฎกติกา โดยลักษณะคำตอบเป็นตัวเลือกให้ตอบ 4 ตัวเลือก (ไม่เคยทำเลยถึงทำสม่ำเสมอ) คะแนนตั้งแต่ 0-3 คะแนน คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 0-48 คะแนน เกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับน้อย ปานกลาง และมาก

5. แบบประเมินพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กก่อนวัยเรียน พัฒนาโดย นवलจันทร์ จุฑาทักดี, ปันดา ธนเศรษฐกร, และ อรพินท์ เลิศอวีสดาตระกูล⁹ เป็นเครื่องมือมาตรฐานในการสำรวจการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยทั่วประเทศไทย มีข้อความจำนวน 32 ข้อ ประกอบด้วยการประเมินทักษะ 5 ด้าน คือ ด้านการหยุด การยับยั้งพฤติกรรม ด้านการเปลี่ยนแปลง ความยืดหยุ่นทางความคิด ด้านการควบคุมอารมณ์ ด้านความจำขณะทำงาน และด้านการวางแผนจัดการ โดยลักษณะคำตอบเป็นตัวเลือกให้ตอบ 5 ตัวเลือก (ไม่เคยเลยถึงเป็นประจำ) คะแนนตั้งแต่ 0-4 คะแนน คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 0-128 คะแนน เกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ควรปรับปรุง ควรพัฒนา ปานกลาง ดี และมาก ซึ่งการแปลผลให้นำค่าคะแนนดิบมาเทียบกับค่า T-score ที่ตรงกับช่วงอายุและเพศของเด็ก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity index=CVI) พบว่าทุกเครื่องมืออยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ .80 ขึ้นไป หลังจากนั้นนำแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคมในการเลี้ยงดูเชิงบวก และแบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวก ไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้ปกครองเด็กปฐมวัยที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ที่ยอมรับได้คือ .70 ขึ้นไป ได้เท่ากับ .72, .79 และ .85 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการวิจัยหลังจากผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย กระทรวงสาธารณสุข เลขที่โครงการวิจัย 16/2564 ลงวันที่ 29 มกราคม พ.ศ.2564 โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตถึงนายกเทศบาล และผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย พร้อมแนะนำตนเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย และการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

2. การเตรียมผู้ช่วยวิจัย ได้แก่ ครู/ผู้ดูแลที่ช่วยวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งได้รับการอบรมการใช้แบบสอบถาม และทดลองเก็บข้อมูลกับผู้ปกครอง 5 ครั้ง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจสอบกระบวนการเก็บข้อมูล

3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเข้าพบผู้ปกครองที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกและสนใจเข้ารับฟังโครงการวิจัยพร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย และการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง และขอให้ลงนามในหนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย

4. ให้ผู้ปกครองตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมในการเลี้ยงดูเชิงบวก แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวก และแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวก สำหรับแบบประเมินพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจะเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย และความคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาในผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี ที่เข้ารับการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงราย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

จากการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.90 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 78.70 มีสถานภาพสมรสหรือคู่ ร้อยละ 85.80 มีความเกี่ยวข้องกับเด็กโดยเป็นบิดา-มารดา ร้อยละ 73.50 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 31.00 รายได้ของครอบครัวอยู่ในช่วง 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.50 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n=155)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ (ปี) (M= 39.44, SD = 11.22, Min= 19, Max=70)		
<20	1	.60
21-30	27	17.40
31-40	73	47.10
41-50	20	12.90
51-60	29	18.70
>60	5	3.20
เพศ		
ชาย	33	21.30
หญิง	122	78.70
สถานภาพสมรส		
โสด	13	8.40

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สมรส/คู่	133	85.80
หย่า/ร้าง	9	5.80
ความเกี่ยวข้องกับเด็ก		
บิดา-มารดา	144	73.50
ปู่ ย่า ตา ยาย	35	22.60
ลุง ป้า น้า อา	4	2.60
อื่นๆ	2	1.30
ระดับการศึกษา		
ไม่เคยเข้ารับการศึกษ	5	3.20
ประถมศึกษา	34	21.90
มัธยมศึกษาตอนต้น	24	15.50
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	48	31.00
อนุปริญญา/ปวส.	7	4.50
ปริญญาตรี	36	23.20
สูงกว่าปริญญาตรี	1	.60
รายได้ของครอบครัว (บาท)		
<5,000	23	14.80
>5,000-10,000	55	35.50
>10,000-15,000	37	23.90
>15,000-20,000	9	5.80
>20,000-25,000	14	9.00
>25,000	4	2.60
ไม่ระบุ	13	8.40

ส่วนที่ 2 การสนับสนุนทางสังคมในการเลี้ยงดูเชิงบวก การรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวก และพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวก

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในการเลี้ยงดูเชิงบวกในระดับสูง ร้อยละ 85.20 มีการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวกในระดับสูง ร้อยละ 61.30 และมีพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกในระดับมาก ร้อยละ 78.10 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การสนับสนุนทางสังคมในการเลี้ยงดูเชิงบวก การรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวก และพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกของกลุ่มตัวอย่าง (n=155)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การสนับสนุนทางสังคมในการเลี้ยงดูเชิงบวก (M=38.40, SD=6.13)		
ต่ำ	1	.60
ปานกลาง	22	14.20
สูง	132	85.20
การรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวก (M=23.44, SD=5.07)		
ปานกลาง	60	38.70
สูง	95	61.30
พฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวก (M=42.63, SD=4.63)		
ต่ำ	6	3.90
ปานกลาง	28	18.10
สูง/ ดี	121	78.10

ส่วนที่ 3 พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย

จากการศึกษา เด็กปฐมวัยมีอายุระหว่าง 2-5.11 ปี (M=3.11, SD=.76) เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.50 และเพศหญิง ร้อยละ 44.50 มีคะแนนมาตรฐานที่ของการคิดเชิงบริหารโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.30 (M=56.21, SD=8.77) รองลงมาอยู่ในระดับดีมากและดี คิดเป็นร้อยละ 33.50 และ 17.40 ตามลำดับ เมื่อแยกออกเป็นรายด้านพบว่า เกือบร้อยละ 50 มีพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านการหยุด การยับยั้งพฤติกรรม (M=57.21, SD=7.96) ด้านการเปลี่ยน ยึดหยุ่นความคิดเห็น (M=54.02, SD=8.79) ด้านการควบคุมอารมณ์ (M=55.02, SD=9.04) ด้านความจำขณะทำงาน (M=55.01, SD=8.96) และด้านการวางแผนการจัดการ (M=54.70, SD=8.66)

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครอง และความคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครอง ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ในการเลี้ยงดูเชิงบวก การสนับสนุนทางสังคม ระดับการศึกษา ($r=.404, p<.01, r=.354, p<.01,$ และ $r=.181, p<.05$ ตามลำดับ) ปัจจัยที่มีผลต่อการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ในการเลี้ยงดูเชิงบวก และการสนับสนุนทางสังคม ($r=.341, p<.01$ และ $r=.279, p<.01$ ตามลำดับ) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 คำสัมพันธ์ที่สัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวกต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกของ และความคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย (n=155)

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6
1. ระดับการศึกษา	1					
2. รายได้ของครอบครัว	.291**	1				
3. การสนับสนุนทางสังคม	.194*	.63	1			
4. การรับรู้ประโยชน์	.188*	.001	.582**	1		
5. พฤติกรรมการเลี้ยงดู	.181*	.006	.354**	.404**	1	
6. ความคิดเชิงบริหาร	.143	.130	.279**	.341**	.120	1

*p<.05, **p<.01

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่มีคะแนนพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกในระดับสูง (M=42.63, SD=4.63) ทั้งนี้อาจเกิดจากปัจจัยด้านพื้นฐานของผู้ปกครอง การสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้ประโยชน์ในการเลี้ยงดูเชิงบวก ซึ่งจะเห็นได้ว่าร้อยละ 59.36 ของผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าเกณฑ์การศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.) ซึ่งทำให้ผู้ปกครองแสวงหาความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกเพิ่มเติม อีกทั้งผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในการเลี้ยงดูเชิงบวกในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 85.20 ซึ่งการสนับสนุนทางสังคมอาจเกิดจากลักษณะของครอบครัว โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ คิดเป็นร้อยละ 85.80 จะทำให้ผู้ปกครองมีการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวก เกิดประสบการณ์ที่ดีในการเลี้ยงดูเชิงบวก¹⁶ และเกิดเป็นพฤติกรรมในการเลี้ยงดูเชิงบวก นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่าร้อยละ 61.30 ของผู้ปกครองมีการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวกในระดับสูง เมื่อบุคคลมีการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวกจะส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกที่เพิ่มขึ้นตามแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ (Health Belief Model)¹⁷ ซึ่งกล่าวไว้ว่า บุคคลจะปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมป้องกันโรคนั้นขึ้นกับความเชื่อด้านสุขภาพของบุคคล จากการรับรู้ 3 มิติที่ค้น ได้แก่ การรับรู้โอกาสเสี่ยง การรับรู้ความรุนแรง และการรับรู้ประโยชน์ และอุปสรรคของพฤติกรรมป้องกันโรค

แต่จากการศึกษาครั้งนี้ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกกับพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย ($r=.120, p>.05$) เช่นเดียวกับการศึกษาของ ดวงฤทัย เสมอคุ้มหอม, อาภาวรรณ หนูคง, สมสิริ รุ่งอมรรัตน์, และนวลจันทร์ จุฑาทักติกุล¹⁰ ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการคิดเชิงบริหารของเด็กก่อนวัยเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการคิดเชิงบริหารเป็นกระบวนการทำหน้าที่ของสมองในระดับสูง ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาและฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงเกิดเป็นทักษะด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย^{3,8} แต่การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น อาจทำให้พัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารเกิดขึ้นในระยะยาว เนื่องจากการคิดเชิงบริหารเป็นการพัฒนามองที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง จึงไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกกับพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย

พัฒนาการด้านความคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กปฐมวัยมีคะแนนมาตรฐานที่ของการคิดเชิงบริหารโดยรวมในระดับปานกลาง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 (M=56.21, SD=8.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เกือบร้อยละ 50 มีพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน (T45-55) โดยพบว่าพัฒนาการด้านความคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้

ประโยชน์ในการเลี้ยงดูเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.279, p<.01$ และ $r=.341, p<.01$ ตามลำดับ) โดยการสนับสนุนทางสังคมเป็นการสนับสนุนจากครอบครัวในด้านอารมณ์ การยอมรับและการเห็นคุณค่า ข้อมูลข่าวสาร และด้านทรัพยากร สิ่งของ เงินทอง และแรงงานในการเลี้ยงดูเชิงบวก ซึ่งเป็นการสร้างการรับรู้การ ความเอาใจใส่เกี่ยวกับการเลี้ยงดู เพื่อตอบสนองความต้องการในการเลี้ยงดูเด็กให้มีพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า การสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวกมีความสัมพันธ์กับความคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กัญญ์สิริ จันท์เจริญ และสุกัญญา นัครามนตรี¹⁶ ที่พบว่าการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะชีวิตของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ซึ่งอธิบายได้ว่า การสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัวในการเลี้ยงดูเชิงบวก การสร้างการรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวกเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารที่ดี

ผลการศึกษาคั้งนี้ จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครองและทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการศึกษา การสนับสนุนทางสังคม และรับรู้ประโยชน์ของการเลี้ยงดูเชิงบวก ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็กปฐมวัยควรสนับสนุนและส่งเสริมความรู้ความเข้าใจการเลี้ยงดูเชิงบวกให้แก่ผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย เนื่องจากเด็กปฐมวัยมีคะแนนการคิดเชิงบริหารอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น พยาบาล ครู/ผู้ดูแล ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องในการดูแลเด็กควรตระหนักและให้ความสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยและเกิดความพร้อมในการเรียนรู้ในระดับต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. พยาบาลหรือบุคลากรด้านสุขภาพ และบุคลากรด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็กปฐมวัย รวมทั้งครอบครัว ควรจัดกิจกรรมหรือปรับรูปแบบการเลี้ยงดู เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารที่เหมาะสม
2. ควรมีการศึกษาต่อยอดปัจจัยทำนายการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย รวมทั้งควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวก และพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหาร เช่น รูปแบบการเลี้ยงดู การใช้สื่อหน้าจอหรือสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ และอาจศึกษาพฤติกรรมกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวกเปรียบเทียบทั้งในกลุ่มเด็กและผู้ปกครอง และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตและสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น
3. พยาบาลหรือบุคลากรด้านสุขภาพ และบุคลากรทางด้านการศึกษาควรพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการด้านการคิดเชิงบริหารในเด็กปฐมวัย โดยให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมเน้นการสร้างพฤติกรรมกรรมการเลี้ยงดูเชิงบวก

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ผ่านโครงการวิจัยเรื่องชุดแผนงานครอบครัวไทยไร้ความรุนแรง ปีงบประมาณ พ.ศ.2564 จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

References

1. Phongphetdit B, Authawee B. Factors affecting the development of early childhood Thailand: Public health region 5. KJN. 2020;27(1):59-70.(in Thai)
2. The Royal College of Pediatricians of Thailand. Handbook for parents to disseminate knowledge and development of childcare: Early childhood 3-6 years. Bangkok: The Royal College of Pediatricians of Thailand & Pediatric Society of Thailand;2017.(in Thai)
3. Thai Health Promotion Foundation, Raklukegroup. Brain skills development guide: EF executive function for primary school teacher. Bangkok: Matichon public comany limited;2018.(in Thai)

4. Thai Health Resource Center. Positive parenting. Bangkok: Rakluke Human & Social Innovation Company Limited;2020.(in Thai)
5. Chano J. Executive functions and early childhood development. JOE, MSU.2019;13(1):7-17.(in Thai)
6. Bolsoni-Silva AT, Loureiro SR. Behavioral problems and their relationship to maternal depression, marital relationships, social skills and parenting. *Psicologia: Reflexão e Crítica* volume 2020;33(22):1-13. doi:10.1186/s41155-020-00160-x.
7. Hughes C, Devine RT. For better or for worse? positive and negative parental influences on young children's executive function. *Child Dev.*2019 Mar;90(2):593-609.doi:10.1111/cdev.12915.
8. Seamkhumhom D, Chaiyawut P, Wanggamwiset S, Thienphuridej T. Promoting to executive function in preschool children. *JMND.*2020;7(10):15-31.(in Thai)
9. Chutabhakdikul N, Thanasetkorn P, Lertawasdatrakul O. Tool development and evaluation criteria for assessment of executive function in early childhood. Bangkok: Research Center for Neuroscience, Mahidol University;2017.(in Thai)
10. Seamkhumhom D, Nookong A, Rungamornrat S, Chutabhakdikul N. Factors related to executive functions in preschool-aged children. *JTNMC.*2019;34(4):80-94.(in Thai)
11. Hayes JF, Eichen DM, Barch DM, Wilfley DE. Executive function in childhood obesity: promising intervention strategies to optimize treatment outcomes. *Appetite.*2018;124:10-23.doi:10.1016/j.appet.2017.05.040.
12. Lecce S, Bianco F, Devine RT, C. H. Relations between theory of mind and executive function in middle childhood: a short-term longitudinal study. *J Exp Child Psychol.*2017;163:6986.doi:10.1016/j.jecp.2017.06.011.
13. Stenason L, Moorman J, Romano E. The experiences of parents and facilitators in a positive parenting program. *Qual Rep.*2020;25(1):1-13.doi:10.46743/2160-3715/2020.3738.
14. Sanders M. Harnessing the power of positive parenting to promote wellbeing of children, parents and communities over a lifetime. *Behav Change.*2019;36:56-74.doi:10.1017/bec.2019.3.
15. Pornnoppadol C. Positive Parenting Scale: Parent version (POPS-P). Bangkok: Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University;2020.(in Thai)
16. Khumtorn L, Suwanvela S. The relationship between social support and life skills among nursing students in Boromarajonani College of Nursing, Trang. *JHSS.*2018;14(1):54-66.
17. Rosenstock, IM.(1974). The health belief model and preventive health behavior. *Health Education Monographs*,2(4):328-35.